

Non Solum

Marraskuu 2015 - Klassikka 75 vuotta

Sisällysluettelo

Klassikan henki - kiitollisuutta siitä, että saa olla innostavien ja upeiden ihmisten ympäröimänä	4
Luovuuden vaalimista	5
Katsaus Klassikan historiaa 18.11.2015	6
Laulu Klassikalle	8
Työn iloa	9
Matti Karhunen - luontoa rakastava humanisti	10
Helka Nurmi - rakastin työtäni	12
Tuomas Sammelvuori - Klassikasta lentopallovalmentajaksi	14
Tehtiin yhdessä ryijyä - se on yhä portaikossa	17
Kaalilaatikkopäivinä oli luokassa melkoinen tuoksu	19
Sakari Svärd sai Paulan pitämään matematiikasta	20
"Non scholae, sed vitae discimus - Emme opiskele koulua, vaan elämää varten"	21
Pitäkää Klassikan hengestä huolta!	23
Klassikan hyvä maine ja uudet tilat houkuttelevat opiskelijoita	24
Soppaorjat koulun arjessa 1980-luvulla	26
Klassikan parhaat muistot	27
Lukioaika abin silmin	28
Olin aina yhtä pihalla	30
Kyllä Klassikasta voi maailmalle ponkaista	32
Kysymyksiä ja keskustelua 9.11.	33
Klassikan matematiikkaa	34
Runoja Klassikasta in English	36

Ylistysrunoja Klassikalle!	37
Kurkistus Klassikkaan	41
Klassikan juhlatallenne salitilaisuudesta	42

Klassikan henki - kiitollisuutta siitä, että saa olla innostavien ja upeiden ihmisten ympäröimänä

Pääkirjoitus

Millä nimellä sitä haluaakaan kutsua, tiimi-, joukkue tai klassikan henki, on ollut hienoa päästä osaksi sitä. En voi kuitenkaan olla kummastelematta, mistä tämä ylpeys yhteisestä opinahjosta pohjaa.

Ylä-asteella ollessani oli kaikki kouluun liittyvä puhe negatiivisuuden värittämää, valittamista ja ikuista ”ruoho on vihreämpää aidan toisella puolella” -syndroomaa. Vaikka kaikkien yläastemuistot eivät onneksi ole niin ääripäästä kuin omani, pystyy suurin osa silti yhtymään siihen, että ylpeys yhteisestä koulusta on syttynyt kunnolla vasta lukiossa.

Muutos tuntuu lähtevän siitä ajatuksesta, että tämä lukio on jokaisen oma valinta. Vaikka se ei olisi joka päivä kouluun lähtiessä päällimmäisenä mielessä, on tähän lukioon haettu ja päästy omasta halusta. Halu päästä Klassikkaan on omalla kohdallani muuttunut haluksi tehdä lukiostamme positiivinen ja innostava paikka. Paikka, joka on ylä-asten ahkeroinnin ja yli 30 viikottaisen tunnin arvoinen.

Klassikka on tarjonnut edellytykset minulle ja monille muille unelmien tavoitteluun.

Parasta on juuri se, että Klassikka ei ole alusta vain yhdenlaisille unelmille. Tulevaisuuden lääkärit, huippu-urheilijat ja -tubettajat istuvat samassa ruokalan pöydässä kannustamassa toisiaan. On inspiroivaa nähdä kanssa-

opiskelijoita laittamassa itsensä likoon ja tekemässä töitä tavoitteidensa eteen.

Haluan uskoa tai vähintään toivoa, että lukioiden kesken ei jaettasi kakkos- tai kolmossijoja. Haluan uskoa, että kaikkien lukioiden oppilaat tuntisivat olevansa paikassa, josta voivat olla ylpeitä. Ylpeys, jota tunnemme koulunhengestä on samanlaista kuin ylpeys omasta perheestä tai urheilujoukkueesta. Se on kiitollisuutta siitä, että saa olla innostavien ja upeiden ihmisten ympäröimänä.

Sofia Kontro

Luovuuden vaalimista

Rehtorin terveiset

Kuva 1: Jukka Sormunen, Kuopion klassillisen lukion rehtori 2002 alkaen. (Kuva: Juuso Jonninen)

Tervehdin ja onnittelen Kuopion klassillista lukiota, omaa rakasta työpaikkaani, sen 75-vuotismerkkipäivänä. Vuosikymmenten jäädessä taakse ja vuosikymmenten siinä edessä Klassikka ei vanhene. Se ei vanhene, koska se kantaa sisällään ainaista luovuuden vaalimisen lahjaa.

Vuosikymmenten aikana tätä luovuuden lah-

jaa on käytetty ajan vaatimalla tavalla. Klassikka on pyrkinyt vastaamaan ympärillä olevan yhteiskunnan muutoksiin vankan perustyön ja perinteiden kunnioittamisen ohella. Klassikan nykyiset opiskelijat ja tulevat sukupolvet saavat opiskella luovassa ja kannustavassa ilmapiirissä.

Non Scholae – Sed Vitae!

Klassikan rehtorit ja opettajat vanhenevat ja yksi kerrallaan väistyvät arjen opetustyöstä. Kukin heistä on osannut ja halunnut jatkaa tätä klassisen jaloa taitoa kertoa tarinoita ja suojella Klassikan pyhintä eli Klassikan henkeä, nyt jo 75 vuotta. Me nykyiset Klassikassa työskentelevät teemme parhaamme jatkaaksemme tätä kunniakasta historiaa. Olkoon meidän polkumme kokemusrikas ja palkitseva kaikissa niissä tomissamme, joita teemme jokaisessa arjen askareessa Klassikalla. Tuokoon ponnistelumme esille Klassikassa opiskelevien nuorten syvin osaaminen, lahja ja siunaus, joka heille kullekin on syntymässään annettu ja heidän kasvaessaan vaalittu.

Onnea Klassikka – Non Scholae – Sed Vitae!

Rehtori Jukka Sormunen

Katsaus Klassikan historiaa 18.11.2015

Lehtori Sakari Svärd

Kuva 2: Viipurin klassillinen lyseo (arkistokuva)

Kun koulumme Klassikan historiasta puhutaan, joudutaan aina aloittamaan Viipurista. Niin nytkin. Syksyllä 1879 laajojen kansalaispiirien aloitteesta Viipuriin perustettiin ruotsinkielisen lyseon rinnalle myös suomenkielinen oppikoulu, Viipurin suomalainen lyseo, josta aikaa myöten tuli Viipurin klassillinen lyseo. Tuo koulu ennätti toimia kaupungissa tasan 60 vuotta kunnes 30.11.1939, Talvisodan syttymispäivänä, koulu joutui pommitusten keskellä lopettamaan toimintansa. Heinäkuussa 1940 Viipurin klassillinen lyseo lakkautettiin asetuksella ja sen omaisuus ja osa opettajista siirtyivät Kuopioon samalla asetuksella perustettuun Kuopion klassilliseen lyseoon. Näin koulumme siis täytti tänä syksynä 75 vuotta! Koulu täällä määrättiin aloitettavaksi outoon aikaan 01.10. kun se tavallisesti alkoi syyskuun ensimmäisenä päivänä. Syynä oli Talvisodan vuoksi keväällä keskeytynyt koulunkäynti, jota jatkettiin siksi kesällä. Vastaavasti, jotta oppilaille jäisi edes vähän lomaa, koko maas-

sa koulu määrättiin aloitettavaksi vasta lokakuussa.

Kun vietin muutamia päiviä koulun hämärässä arkistossa vanhoja, arvokkaita vuosikertomuksia selaten, löysin seuraavaa vuoden 1968 – 1969 vuosikertomuksesta:

"Koulun entisten oppilaiden järjestöhanke pantiin vireille syyslukukaudella, jolloin parisensikymmentä koulunsa päättäneitä "klassikkoo" kokoontui oman yhdistyksensä aikaansaamisen merkeissä."

Tämän kokoontumisen seurauksena syntyi aikaa myöten keväällä 1969 Kuopion Senioriklassikot. Ja edelleen vuosikertomuksesta:

"Vuosittain tullaan lokakuun alkupäivinä viettämään erikoista senioripäivää, jolloin entiset oppilaat ovat tervetulleita kouluun vierailemaan vanhoja muistoja."

Ja niinpä seuraavan lukuvuoden vuosikertomuksessa todetaan:

"Vuonna 1969 alkupuolella perustetun koulun entisten oppilaiden järjestön Kuopion Senioriklassikoiden jäseniä kokoontui lauantaina 04.10.1969 koululle ensimmäisen kerran senioripäivää viettämään. Aluksi juhlasalissa koko koulu mukana muisteltiin mennehiä, ja tämän jälkeen seniorit hajaantuivat luokkiin seuraamaan päivän opetusta. Onnistunut yhteydenotto päättyi koululounaan nautintaan".

Tänäänkin meillä on täällä vieraana todellisia senioriklassikoita. Joukko KLEO:n jäseniä. KLEO on Klassikan eläkkeellä olevien

opettajien yhdistys.

Tässä siis historia ja selitys sille, miksi Klassikan päivää vietetään syksyn hämärässä, yleensä lokakuussa. Silloinhan on koulumme aloittamisen merkkipäivä!

Klassikanpäivän historian lisäksi haluan tuoda vielä lyhyesti esille yhden koulumme historian merkkipaalan. Tuo koulumme lippu, joka usein jää huomaamatta tuolla näyttämön hämärässä, täyttää tänä vuonna 60 vuotta.

Lippu on alunperin tehty koulun teinikunnan lipuksi (teinikunta vastasi aikanaan nykyistä oppilaskuntaa). Lippu oli pitänyt jollakin keinolla saada, kun kaupungin muillakin oppikoulujen teinikunnilla, Lyseossa, Yhteiskoulussa, Tyttölyseossa ja Yhteislyseossa oli sellainen. Varat lipun hankintaan saatiin suurimmaksi osaksi teinikunnan pitämien juhlien tuotolla. Lipun piirsi teinikunnan toimomusten pohjalta kuopiolainen kuvaamataidon opettaja Inkeri Pekuri. Kun pääsette katsomaan lippua tarkemmin, katsokaapa myös lipun nuppia. Se on teinikunnan hallituksen poikien itse suunnittelema, antiikin pylvään päälle. Kun teinikunnan oman lipun hankinnan jälkeen jäi vielä varoja, hankki teinikunta lipunsa seuraksi myös tuon Suomenlipun ja kantokotelon, jota ainakin Snellmanin päivän lipunkantajat ovat päässeet tarkastelemaan.

Lippu vihittiin juhlallisesti käyttöön 23.05.1955. Asiasta uutisoivat näyttävästi kuvien kanssa myös molemmat paikalliset sanomalehdet Savo ja Savon Sanomat. Kun teinikuntien toiminta melskeisen 60-luvun lopulla lakkasi, otti koulu lipun omaksi tunnukseksi.

Tämän lyhyen historiakatsuksen myötä toivotan teille ja meille kaikille hyvää Klassikanpäivän jatkoa.

Lehtori Sakari Svärd

Laulu Klassikalle

Meri Kiiskinen ja Essi Väänänen

Taas kahvikone reistailee, vie euron multa pois mut ruokalassa sentään vielä aamupalaa ois Saan banaanin, rahkan sekä yhden patukan nyt tunnille jo kiiruhdan

Mä ristin kädet, käännään katseen hiljaa luokkaa päin siellä ruotsinopettajan vihaise-na näin Hädissäni syyksi sanoin "jag försovmig" Katse maikan sanoi "El"

Niin pienen hetken jakso on niin helpon tuntuinen mut sitten iskee koeviikko, selviä mä en Voi kunpa joskus rennompaa tää kaikki olla vois mut päiväkään en Klassikasta vaihtaisi mä pois

En koskaan tule aikaa täällä täysin unoh-
taa penkkareita, vanhoja ja muuta mukavaa
Vaik´ kirjoitukset välillä mun pinnaa kiristää
Niin Puljun herkut piristää

Niin pienen hetken jakso on niin helpon tuntuinen mut sitten iskee koeviikko, selviä mä en Voi kunpa joskus rennompaa tää kaikki olla vois mut päiväkään en Klassikasta vaihtaisi mä pois

Niin pienen hetken jakso on niin helpon tun-

tuinen mut sitten iskee koeviikko, selviä mä en Voi kunpa joskus rennompaa tää kaikki olla vois mut päiväkään en Klassikasta vaihtaisi mä pois

Meri Kiiskinen ja Essi Väänänen

(Sävel: Rakkaus on lumivalkoinen)

Työn iloa

Kertomuksia taksvärkistä

Joka vuosi monessa koulussa järjestetään taksvärkki. Tarkoituksena on, että oppilaat tekevät päivän töitä valitsemassaan työpaikassa ja saatu palkka annetaan hyväntekeväisyyteen. Klassikalla taksvärkki oli tänä vuonna 30.10. Non Solum teki gallupin siitä, missä klassikkalaiset ovat tänä vuonna ahkerasti uurastaneet ja millaisia hommia työpäiviin on kuulunut.

Alma Nuutinen 15E teki töitä päiväkodissa.

Alma pääsi hommiin Pihkamäen päiväkotiin siellä työskentelevän äitinsä kautta. Työpäivään kuului kirjojen lukemista lapsille, syömisessä auttamista ja lasten kanssa leikkimis-

tä niin sisällä kuin ulkonakin. Hauskat lapset olivat Almasta työn paras asia. – Niillä oli aika hyviä oivalluksia kaikesta, Alma nauraa. Alma osallistui taksvärkkiin, koska hänestä on mukavaa saada vähän vaihtelua kouluviikkoon.

Aaro Tirronen 15G toimi apulaisena tapahtumassa.

Aaro oli työntekijänä Klassikalla järjestetyillä opettajien ILO-päivillä. Hän opasti ihmisiä eri paikkoihin, toimi aamulla vieraiden saapuessa ovimiehenä ja kanteli tuoleja. Parasta Aarosta oli olla ovimiehenä, kun sai tervehtiä iloisia ihmisiä.

Laura Holopainen 15A teki kotitöitä.

Laura uurasti työpäivänä kotona. Hän siivosi taloa ja laittoi ruokaa. Laura sanoo työskennelleensä kotona, koska siellä on aina töitä tehtävänä. Taksvärkkiin Laura osallistui saadakseen vaihtelua kouluviikkoon.

Annika Sopo

Matti Karhunen - luontoa rakastava humanisti

Haastattelu

Aluksi ajatus kasvokkain haastattelemisesta jännitti, mutta jännitys laukesi välittömästi, kun ovella oli vastassa herttainen pariskunta, Klassikalla pitkään opettajana ja rehtorina toiminut **Matti Karhunen Tuulikki-puolisoinen**. Karhunen ohjasi meidät sohvalle esitellen lukuisilla valokuvilla koristeltua kotiaan. Keskustelu aukesi heti ja vaihdoimme ajatuksia niin entisestä, kuin nykyisestäkin lukiostamme.

Karhunen kertoi koulun nimen vaihtuneen useaan otteeseen hänen ollessaan siellä töissä. Aluksi koulu oli vain poikakoulu, jonne tytöt tulivat vuonna 1965.

Vuonna -32 syntynyt Karhunen tunnettiin oppilaidenkin keskuudessa "vanhana Nallena". Hän yritti ylläpitää mahtavaa Klassikan henkeä parhaansa mukaan ja hänen ovensa oli aina avoin opiskelijoille ja opettajille. Kun kysyimme häneltä parasta muistoa, ei hän osannut sitä sanoa, sillä kysymys tuli kuulema liian nopeasti.

Karhunen toimi ensin maantiedon ja luonnontieteiden lehtorina vuoteen 1972 asti, jolloin hänet nimitettiin rehtorin virkaan. Rehtorina hän toimi 23 vuoden ajan, jolloin hän oli määrätietoisesti mukana mm. viemässä kouluamme urheilulukioksi. Samalla syntyi myös Pohjois-Savon ensimmäinen luokaton lukio. Tosin Rouva Karhunen entisenä äidinkielen lehtorina puoltaa luokallista lukiota, jotta olisi helpompi nähdä opiskelijoiden kehitys esim. kirjoittamisessa.

Rehtorina Karhunen sai koulullemme merkittävää arvostusta niin paikallisesti kuin valtakunnallisestikin. Syksyllä -94 opetushallituksen järjestämässä valtakunnallisessa koulutuksen tulosforumissa Klassikka mainittiin esimerkkinä yhtenä kuudesta hyvin toimivasta lukiosta.

Opiskelun sähköistymistä ja lukion teknologiaa Karhuset kommentoivat pohtimalla, että käytännössä kaikki vaikeutuu. "Aluksi on opeteltava monimutkaisten vempaimien käyttö". Toisaalta nykyaikaistumisesta on myös hyötyä.

Herra Karhunen kertoo muistavansa Yleisradion pitämän valtakunnallisen vieraan kielten ylioppilaskuuntelun. Teknologian pettäessä olisi saattanut monelta jäädä kuuntelut tekemättä. Hän kertoo, ettei opetussuunnitelma juuri muuttunut vuosien saatossa. "Biologian kirjoihin tuli eniten muutoksia, kun DNA-molekyyli tuli tutummaksi Suomessa 50-luvulla."

Kun kerroimme Karhuselle, että oppituntimme kestävät 75 min putkeen, hän naurahti sanoen: "nyt joku roti!" Hänen aikanaan lukiossa oppitunnit olivat lyhyempiä, ja siksi hän kommentoikin meidän tuntejamme ns. tuplatunneiksi. Karhunen kommentoi, että nykyäänä kurssien lisäksi tehdään paljon enemmän töitä. Hänen aikanaan kursseilla "opettaja opetti ja oppilaat oppivat". Silloin ei ollut ylimääräisiä ryhmätöitä tai esseitä oppituntien lisänä.

Kuopion Klassikan historiikki ja matrikkeli 1940-2010 tiivistää Karhusen persoonan luontoa rakastavaksi humanistiksi, joka toivotti aina uusille ylioppilaille "Korkeimman

siunausta".

Petra Komppula ja Veera Kärkkäinen

-32 syntynyt vanha Nalle

Helka Nurmi - rakastin työtäni

Haastattelu

Nykyinen eläkeläinen, entinen äidinkielenopettaja **Helka Nurmi** työskenteli Klassikassa lähes neljännes vuosisadan ajan. -Vuonna 1967 minut nimitettiin suomen kielen lehtoriksi. Silloinen oppilaitos tunnettiin nimellä Kuopion klassillinen yhteislyseo. Suomen kielen opettajasta tuli parissa vuosikymmenessä äidinkielen ja kirjallisuuden opettaja, eläkkeelle jäin Kuopion klassillisen lukion lehtorin virasta. Nurmi kertoo työskennelleensä ennen Klassikkaa kuusi vuotta silloisessa Kuopion tyttölyseossa, joka oli hieman laajempi kuin Klassikka. Klassikassa toimi pitkään kaksi koulua: peruskoulun yläaste ja lukio, kummallakin oma rehtorinsa, omat opettajansa.

Opin tuntemaan oppilaani käsialaa myöten, monia opetin jopa kahdeksan vuot-

ta, Nurmi muistelee

-Rakastin työtäni. Erityisesti muistan koulun energisen ja valoisan ilmapiirin. Sekä koulu että yksittäinen luokka pursusi elämää, Nurmi kertoo.

Nurmi kertoo tuoneensa tunneilla esiin omia mielipiteitään alkuperäisistä suunnitelmistaan huolimatta. -Tunneilla tehtiin myös paljon työtä.

-Mieleeni on jäänyt tapaus, jossa jokin kokkolalainen hotelli oli lähettänyt eräälle koulun kiekkoilijalle reissuun unohtuneen kirjan, **Ilmari Kiannon Punaisen viivan**. Kirja tuli tarpeeseen lukion viimeistä käyväälle, kotimaisen kirjallisuuden kurssin suorittajalle.

Kultaisia muistoja Nurmella on muitakin. - Suomen jalkapallojoukkueeseen päässyt ja ulkomaille lähtenyt **Leo Houtsonen** sai luokkatovereiltaan runoja mukaansa hengenravinnoksi.

Luokanvalvojana saatoin ongelmatapauksissa ajaa jopa maalle oppilaideni kotiin. Kerran erään maalaistalon tytär toi äidiltään terveisinä hinkillisen vastapoikineen lehmän maittoa!

-Haluan myös mainita **Siniset huulet**, eli silloiset äidinkielenopettajat. Lainauksena sinihuulten kokouskirjasta (maaliskuu 1975) tavoitteita: " 1) Pysyä hengissä pitkään ja laadukkaasti, 2) Siniset ajatukset, 3) Ylläpitää kulinaarisia ym. nautintoja, 4) Yllättää, yllättää, 5) Kirjata tunnelmia ja tuntoja, 6) Huolehtia, ettei ressi eikä rustaatio yllätä, ruumasta ei väliä, rapula vain ansaitusti, 7)

Voittaa ja soittaa uudet yllättävät huasteet,
8) Istuttaa puu, puita, muuta.”

Nurmi pohtii uutista, jossa kerrottiin, miten väsyneitä, suorastaan uupuneita, ennen kaikkea haluttomia oppilaat ja opiskelijat ovat. Hän kommentoi asiaa miehelleen: Kuinkahan tutkimus on tehty... Ei siinä ainakaan Klassikka ole mukana.

Klassikasta Nurmi kertoo kaipaavansa eniten energisyyttä, sekä sitä *’me teemme sen’*-, *’me keksimme sen’*-, *’me ratkaisemme sen’* -henkeä. Hän kertoo tämän hengen innostaneen myös opettajaa työssään ja kuuluneen moneneen isoonkin luokkaan.

Entä miten arvostettu ja kokenut äidinkielenopettaja haluaisi onnitella 75-vuotiaasta Klassikkaa? -Schola nostra – meidän koulumme. Toivon sen kehittyvän mahdollisuuksia luo-

vana ja rajoja rikkovana, muutoshakuisena opinahjona.

Nykyklassikkalaiset, te olette nyt koulun kasvot. Tutustukaa toisiinne, jutelkaa keskenänne, kertokaa myös omasta koulusta, meidän koulustamme. Se on muistonakin voimavara.

Petra Komppula

Vivat Klassikka!

*Kello soi jo kahdeksaa
luokassa pulpetti odottaa
ja liitutaulu kulkijaa. Vihreä
liitutaulu, joka tunteilla
kukkaan puhkeaa ja
sähköinen piirtoheitin, joka
maailmat neliöiksi saa.
-Helka Nurmi*

Tuomas Sammeltu - Klassikasta lentopallovalmentajaksi

Miesten lentopallomaajoukkueen päävalmentaja

Haastateltavana oli entinen klassikalainen, nykyinen Suomen miesten lentopallomaajoukkueen päävalmentaja, Tuomas Sammeltu.

1. Kuka oli lempiopettajasi Klassikassa?

Alkuun haluaisin mainita koulun silloisen rehtorin Sakari Svärдин. Sain häneltä tukiope-
tusta kirjoitusvuonna, koska jouduin olemaan
paljon poissa koulusta pelien takia. Arvostin
häntä valtavasti. Myös englannin opettaja-
ni Pirkko Rauhala, biologian opettajani Mar-
ja Tihtarinen-Ulmanen, historian opettajani
Risto Maukonen ja liikunnan opettajani Jyr-
ki Blom olivat todella hyviä ja viihdyin hei-
dän opetuksessaan. Kaikki Klassikan opetta-
jat olivat kyllä hyviä. Edellä mainittujen opet-
tajien kanssa tuli vain oltua enemmän teke-
misissä.

2. Mikä oli lempiaineesi koulussa? (jo-
kin muu kuin liikunta)

Historia ehdottomasti, tykkäsin hirveästi his-
torian opiskelusta.

3. Mitä aineita kirjoitit? Millaisia ar-
vosanoja sait?

Kirjoitin muistaakseni englannin, pitkän ma-
tikan, ruotsin, äidinkielen ja reaalien. Taisin
B:n tai C:n paperit kirjoittaa.

4. Mikä oli mieleenpainuvuin muisto
Klassikasta?

Ruokailut. Sai aina hakea niin paljon lisää
ruokaa kuin halusi. Minut taidettiin myös va-
lita vuoden urheilulukiolaiseksi sinä vuonna
kun kirjoitin, ja sain rehtori Sakari Svärdil-
tä elinikäisen syöntioikeuden koululla. Klassi-
kassa oli myös hyvä henki ja ilmapiiri ja siellä
oli kiva olla. Tietysti kivat kaverit jäivät myös
mieleen, ja taisihan se Petrakin (vaimo) sieltä
löytyä.

5. Mitä teet nykyään?

Päätyöni on toimia miesten lentopallomaajoukkueen päävalmentajana. Kehitän myös suomalaista lentopalloa ja minulla on vastuu huippulentopallon kehityksestä sekä lentopallon linjauksista Kuortaneella nuorten valmennuskeskuksessa. Teen myös puhetoimeksiantoja eli käyn puhumassa yrityksille ja erilaisille työyhteisöille. Työssäni rakastan erityisesti sitä, että saan auttaa muita ihmisiä onnistumaan. Työni on haastavaa ja mielenkiintois-

ta.

6. Millaista urheilun ja opiskelun yhdistäminen oli lukioaikana?

Haastavaa. Pelasimme tuolloin KuPs Volleyn kanssa mestareiden liigassa, ja olin todella paljon pois koulusta. Opettajat suhtautuivat poissaoloihin todella hyvin ja kävivät jopa katsomassa pelejä. Loppujen lopuksi opiskelun ja urheilun yhdistäminen sujui kuitenkin hyvin, ja sain hyvät opit mukaan Klassikasta.

Taisi vielä olla niinkin, että sain isomman lautasen, kun tuli syötyä niin paljon.

7. Millaista on lentopalloilijan arki?

Pelaajana arki on yksinkertaista: levätään, harjoitellaan, levätään ja harjoitellaan sekä tietysti myös syödään välissä. Harjoituskaudella meillä on yleensä viisi päivää treeniä ja viikonloppu lepoa. Lentopalloilijan arki on myös mahtavaa, vaikkakin kurinalaista ja vaatii paljon uhrauksia. Mielestäni se on myös antoisaa, ja olemme etuoikeutettuja saadessamme edustaa Suomea ja Suomen värejä sekä tarjota ihmisille elämyksiä.

Valmentajana päivän rytmi on periaatteessa sama, mutta jokainen päivä on kuitenkin aina erilainen. Jonain päivänä joku pelaaja saat-
taa olla huonolla päällä ja toinen taas hyvällä, päivissä on aina pieniä muuttujia. Se on myös erilaista, koska itsellä on vastuu kaikesta, ja menestyksen kannalta kaikki pienet asiat ovat tärkeitä. Kaiken kaikkiaan valmentajan arki on erilaista kuin pelaajan.

8. Mikä oli unelma-ammattisi lukioikäisenä? Toteutuiko se?

Lentopalloilija, ja kyllä toteutui. Minulle oli täysin selvää, että halusin tulla ammattilaislentopalloilijaksi. Suunnitelmani oli käydä lukio loppuun, suorittaa varusmiespalvelus ja lähteä pelaamaan. Parikymmppisenä Ranskaan lähtiessäni asetin itselleni tavoitteeksi, että opettelen jokaisen maan kielen, missä pelaan. Tavoitteeni toteutui lukuun ottamatta japania.

9. Mitä haluaisit sanoa 17-vuotiaalle itsellesi?

Hmm, hyvä kysymys. Haluaisin sanoa, että älä koskaan lakkaa unelmoimasta, ja tee töitä. Kaikki on mahdollista, kun jaksaa uskoa unelmiin. Muista, että elämässä on silti muutakin kuin lentopallo. Mihin ikinä menetkin, muista isän opit. Kunnioita ja arvosta toisia ihmisiä ja luota itseesi.

10. Minkä vinkin antaisit Klassikan opiskelijoille?

Opetelkaa löytämään omia vahvuuksia, ja uskaltakaa sanoa itsellenne, missä olette hyviä. Yrittäkää löytää työ/ammatti/urheilu/mikä tahansa asia, mistä pidätte ja tehkää sitä. Olkaa valmiita kestäämään myös vastoinkäymisiä, sillä usein ne kasvattavat kaikkein eniten. Olkaa ylpeitä siitä että saatte olla Klassikassa.

11. Missä maassa olet viihtynyt parhaiten pelaajaurallasi? Miksi?

Elämän kannalta Italiassa, siellä oli yksinkertaisesti kiva elämä. Urheilun kannalta Venäjällä, siellä pelasini parhaat vuoteni.

12. Mikä oli suosikki kouluruokasi?

Kyllä se makaronilaatikko oli aika hyvää. Tykkäsin kyllä kaikista ruuista. Taisi vielä olla niinkin, että sain isomman lautasen, kun tuli syötyä niin paljon.

Elina Mäntysaari, Mari Siimes, Jaakko Ropponen

(Kuvat Tuomas Sammelvuon luvalla)

Tehtiin yhdessä ryijyä - se on yhä portaikossa

Jarmo Jonnisen haastattelu

1) Milloin opiskelit Klassikassa Jarmo Jonninen?

aikana leireillä opiskeltu Internetin yli, eikä käytetty tabletteja.

1) Aloitin elokuussa 1987 ja kirjoitin ylioppilaaksi v. 1991

Muutama vuosi sitten istuin työmatkalla Hong Kongista Helsinkiin Finnairin koneessa, mikä teki välilaskun Bangkokissa. Viereeni istui Finnairin pilotti, joka oli lähdössä töihin Suomeen. Keskustelimme lennon aikana ja kuinka ollakaan kävi ilmi, että hänkin oli kirjoittanut ylioppilaaksi Klassikasta, joskin 15 vuotta minua aikaisemmin. Muistelimme siinä menneitä ja totesimme, että meillä oli ollut 11 samaa opettajaa. Maailma on pieni tai klassikkalaiset ovat levittäytyneet laajalle.

2) Olitko normaali- vai urheilulukion puolella?

2) Luokkamme oli ensimmäinen varsinainen Klassillisen lukion urheiluluokka. Puhuttiin samalla luokattomasta lukiosta. Itse kävin siis lukion rauhassa neljässä vuodessa. Meillä oli vähennetty reaaliaineita harjoittamiemme lasten harjoitusten edestä.

Pidimme ensimmäisen luokkakokouksemme vuosien yrityksen jälkeen toukokuussa v. 2014. Jälleen näkeminen oli riemukas. Kävimme tutustumassa "vähän" muuttuneeseen ja remontoituun Klassikkaan – ei ollut meidän aikaan saunoja Rissasen Jussin valtakunnassa, ei ollut modernisoituja luokkia eikä ollut ruokalaa ja Hodon huonekin oli poistettu. Entisaikoja muistellessa otimme liikuntasalissa pienen hien päästäksemme sitten saunomaan Puijonmajalle. Tuntui kun ei olisi ollut erossa lukioajan kavereista ollenkaan, juttu jatkui siitä mihin reilu 20 vuotta sitten oli päättynyt. Klassikan henki elää!

3) Mitä muistoja on Klassikan ajalta?

3) Pelkästään hyviä. Olin muuttanut pois kotia Pielavedeltä Kuopioon. Koulussa oli entuudestaan muutamia tuttuja – saman lajin urheilijoita; itse olin varsinaisesti yleisurheilijana, mutta pelasin myös lentopalloa. Se helpotti sopeutumista uuteen yhteisöön. Oltiin tekemässä ryijyä, mikä on edelleen lukion portaikon seinällä. Päästiin Savon Sanomiin kun ruoka loppui aina ruokailussa – reilu 30 nälkäistä urheilijaa söi vähän enemmän kuin normaalit lukiolaiset. Itse en urheilulluralla niinkään menestynyt, mutta luokkakavereina/seuraavien vuosien urheiluluokkalaisissa vilisi menestyneitä urheilijoita; Janne Leskinen, Marko Tuomainen, Maarit Tilles, Jatta Ryhänen, Teemu Partanen, Tuomas Sammelvuori, Sami Harjula,... jne. Tuona

4) Mitä on säilynyt vielä nykyaikaan lukiolla samana?

4) Raput ja ryijy – kaikki muu on enemmän tai vähemmän remontoitua.

5) Klassikan hengestä puhutaan paljon, jolla markkinoidaan lukiotamme. Miten se näyttäytyi sinun aikanasi?

5) kts. vastaus 3

6) Mitä muita ajatuksia Klassikka herättää?

6) Muutama vuosi sitten (joku Klassikan juhlavuosi) julkaistu matrikkeli oli hieno. Klassikka on antanut alkutaipaleen eväät monelle yhteiskunnan vaikuttajalle ja varmasti tulee antamaan sitä myös jatkossa. Samalla kun opiskelu on modernisoitunut, niin ammattimainen urheilu lukion rinnalla on helposti mahdollista. Ei ollut meidän aikaan iPadeja eikä tietokoneita

Kuva 3: Jarmo Jonninen

Juuso Jonninen

Kaalilaatikkopäivinä oli luokassa melkoinen tuoksu

Eeva Haaviston haastattelu

Eeva Haavisto kävi lukion 1900-luvulla vuosina 81-84 ja kirjoitti siis 84 vuoden keväällä. Hän kirjoitti äidinkielen, englannin, ruotsin, saksan sekä silloisen reaali-aineen Eeva kertoo mitä mieltä on Klassikasta seuraavin sanoin:

"Klassikka on hyvä ja arvostettu lukio, jossa on ammattitaitoiset opettajat. Nykyään Klassikka on Kuopion huippua tietotekniikan sekä sähköisten oppimateriaalien hyödyntämisessä opiskelussa."

Eevan mukaan paras asia Klassikassa oli sen persoonalliset opettajat jotka opettivat mielenkiintoisesti sekä mukava luokka. Hän kertoi myös luokallisen ja luokattomassa lukion eroista.

Minun mielestäni luokallisessa lukiossa oli kiva olla, sillä luokkalaisista tuli hyvin läheinen toisilleen, vähän niin kuin yläasteella. Ruokailukin tapahtui omassa luokassa. Välillä, erityisesti kaalilaatikko päivinä oli luokassa melkoinen tuoksu, kertoo Haavisto.

Hänen mielestään luokattomassa lukiossa opiskelijoille annetaan suurempi vastuu opiskelusta eikä omasta ryhmästä tuli niin läheinen kuin luokasta. Hän löysi luokattomasta lukiosta kuitenkin yhden hyvän puolenkin.

Luokaton lukio valmistaa opiskelijoita yliopisto-opiskeluun, sillä siellä ei ole kuin sisääntöryhmät.

Kun tältä kaiken kokeneelta jo yli 35 vuotta sitten kirjottaneelta Eevalta kysyttiin miten kuvaisit Klassikan henkeä. Vastaa hän:

Klassikka on vanha koulu, ollut jo "Viipurin" ajoista lähtien. Sillä on erinomainen maine ja pitkät perinteet. Unohtaa ei saa latinan lukijoita, joita on ollut Klassikassa iät ja ajat ja on edelleenkin.

Hänen parhaat muistot Klassikasta ovat ylioppilaspäivän lisäksi opiskelijoiden pitämät aamunavaukset sekä historian opettaja Late, joka Eevan muistin mukaa sanoin usein, että "ihmisen kulku tässä maailmassa on tyhmyyden ylistys" Eeva yhtyy tähän ja kertoo että Late on osittain oikeassa. Ainakin, jos katsoo tätä nykyisen maailman menoa.

Eeva kertoo kaipaavansa lukioajoistaan seuraavaa:

Kaipaam nuoruutta, silloin kun oli elämä edessä ja lukioaika oli kiva, kun oli aikaa kasvaa ammatinvalinnan suhteen.

Eeva kertoo lopuksi vielä lempiaineensa, joita olivat: historia, biologia musiikki, liikunta sekä äidinkieli.

Luokaton lukio valmistaa opiskelijoita yliopisto-opiskeluun

Antti Haavisto

Sakari Svärd sai Paulan pitämään matematiikasta

Paula Bendelin haastattelu

Paula Bendel opiskeli Klassikassa vuosina 1985-1988. Hän ei erityisestivalinnut Klassikkaa koulukseen, kuten nykyään tehdään. Klassikka oli lähin lukio hänen kotonaan ja 80-luvulla lukiot valittiin koulupolun mukaan.

Paula muistaa lukioajan mukavana aikana, eniten siihen vaikutti hänen luokkansa. Kun Paula kävi lukiota, eivät ryhmät vaihdelleet, vaan samassa ryhmässä opiskeltiin koko lukioaika. Paulan omien sanojen mukaan hänellä oli hyvä tuuri, kun hänen luokkansa oli niin mukava ja opiskelumyönteinen. Tästä huolimatta Paula ei ole juurikaan pitänyt yhteyttä entisten lukiokavereidensa kanssa. Toivoo kuitenkin, etää he voisivat joskus pitää luokkatapaamisen.

Paula pärjäsikin lukiossa loistavasti, ainoa vä-

hän vaikeampi aine oli fysiikka. Matikasta hän ei pitänyt lukioon tullessaan, mutta matikan opettaja Sakari Svärd ja sai Paulan pitämään matikasta ja oppimaan sitä. Siitä Paula on kiitollinen entiselle matikan opettajalleen. Muissakaan aineissa Paulalla ei ollut ongelmia, sillä hän kirjoitti upeat 5 Laudaturia kirjoituksissaan: äidinkieli, matikka, englanti, ruotsi ja reali. Äidinkielestä, joka oli yksi Paulan lempiaineista hän kirjoitti täydet, eli 99 pistettä.

Paulasta lukioaika hauskaa aikaa, mutta opiskelu on kuitenkin tärkeintä. Hyvällä lukiopohjalla pärjää missä vain jatko-opiskelupaikassa. Paula itse haki lääkäriin ja toimii nyt erikoislääkärinä.

Inka Hakala

"Non scholae, sed vitae discimus - Emme opiskele koulua, vaan elämää varten"

Jesse Honkasen haastattelu

Haastateltavana on **Jesse Honkanen**. Hän oli Kuopion Klassillisessa lukiossa luokalla 03A ja hän valmistui ylioppilaaksi keväällä 2006. Hän kirjoitti viisi ainetta ylioppilaskirjoituksissa: ruotsin, englannin, matematiikan, fysiikan ja äidinkielen. Hän kertoo lempiaineinaan olleen matematiikka, fysiikka ja psykologia.

Vaikka yksi parhaiten mieleen jääneistä muistoista on vanhojen tanssit toiselta vuodelta, hän sanoo parhaan vuoden olleen silti kolmas vuosi, sillä silloin oli vähiten kursseja ja jaksoja.

Lukion jälkeen Jesse meni Kuopion yliopistoon opiskelemaan tietojen käsittelyä ja nykyään hän toimii yksityisyrittäjänä. Kymmenen vuoden päästä hän näkee itsensä luultavasti IT-alan töissä jossakin firmassa.

Nykyisiä ja tulevia Klassikkalaisia hän neuvoo miettimään jo ajoissa minne aikoo opiskelemaan lukion jälkeen, jotta osaisi valita oikeat aineet.

Haastattelun myös nykyistä abia Jemina Honkasta, joka on luokalla 13A ja valmistuu ylioppilaaksi siis keväällä 2016. Hänen lempiaineitaan ovat musiikki, liikunta ja biologia. Biologian lisäksi hän kirjoittaa kuusi muuta ainetta ylioppilas kirjoituksissa: englannin, ruotsin, äidinkielen, fysiikan, kemian ja matematiikan.

Jemina kertoo lempivuotensa olleen ensimmäinen luokka, koska silloin oli niin monia

erilaisia kursseja valittavana. Parhaan muiston hän kertoo olevan muutaman vuoden takainen joulukirkko, jossa hän oli esiintymässä sekä tietenkin edellisen vuoden vanhojen tanssit.

Lukion jälkeen hän aikoo hakea Kuopion lääketieteelliseen yliopistoon opiskelemaan lääkäriksi. Kymmenen vuoden päästä hän toivoo olevansa jo suorittanut peruslääkärin koulutuksen ja olevansa ehkä erikoistumassa yleislääketieteen erikoislääkäriksi.

Muita Klassikkalaisia hän haluaa kannustaa sanoin: "Non scholae, sed vitae discimus. Emme opiskele koulua, vaan elämää varten."

Non scholae, sed vitae discimus. Emme opiskele koulua, vaan elämää varten.

Jannika Honkanen

Kuva 4: Jesse Honkanen

Kuva 5: Jemina Honkanen

Pitäkää Klassikan hengestä huolta!

Petra Leinosen haastattelu

Pääsimme haastattelemaan Kuopion Klassillisen Lukion, Klassikan, entistä opiskelijaa Petra Leinosta, joka opiskeli kyseisessä lukiossa vuoden 2011 syksystä 2014 kevääseen, jolloin hän valmistui.

Leinonen kertoo päättäneensä jo ala-asteella käyvänsä lukion Klassikassa. Syitä hän ei enää muista tarkasti, mutta Klassikan vaikutelma Kuopion upeimpana lukiona ja positiiviset palautteet saattoivat olla osana syytä.

Pyytäessämme kuvailua hänen ajastaan Klassikalla Leinonen vastaa: "Aika Klassikassa oli ikimuistoista". Perusteluina olivat hänen ympärilleen muodostunut tiivis porukka, joka sisälsi rakkaita ihmisiä, ja opiskelijoiden samanhenkisyys. "Parhaat muistot luotiin parhaassa seurassa", Leinonen päättää. Iki-muistoimmiksi tapahtumiksi Leinonen valitsi vanhojentanssit, toisin sanoen prinsessapäivän, joka pidetään aina kakkosvuonna vanhojenpäivänä ja penkinpainajaiset, penkkarit, jolloin hän oli pukeutunut ystävänsä kanssa Halinalleiksi.

Emme jättäneet kysymättä todella tärkeitä asioita, kuten mielipidettä Klassikan tiloista ja Klassikan parasta opettajaa. "Tilat Klassikassa olivat oikein siistit ja mukavat, tällä hetkellä myös täynnä muistoja", Leinonen kertoo. Klassikan parhaan opettajan tittelin vie Ritva Tilaeus, joka opettaa historiaa ja yhteiskuntaoppia.

Nykyisenä opiskelupaikkana Leinosella on Helsingin yliopiston oikeustieteellinen tiedekunta. "Olin jo pitkään tiennyt, että aion oikeustieteelliseen hakea", Leinonen kertoo. Häneen vaikutti ensimmäisenä lukiovuonna järjestetty Pykälä ry:n info, jolloin hän päätti haluavansa Helsingin oikeustieteelliseen. Klassikan kannustava ilmapiiri auttoi häntä jaksamaan tavoitettaan kohti pyrkimisessä.

Lopuksi pyysimme Leinoselta terveisiä Klassikan väelle; "Jatkakaa hienoa työtä ja pitäkää Klassikan hengestä huolta!"

Auy Phon Chit ja Ronja Hänninen

Klassikan hyvä maine ja uudet tilat houkuttelevat opiskelijoita

Emilia Heiskanen ja Laura Holopainen

Haastattelimme kolmannen vuoden opiskelijaa Anni Sihvosta, joka kuvaili Klassikkaa kolmella sanalla; ”edistyksellinen, kunnianhimoinen ja motivoiva”. Nuo kolme sanaa kuvaavat koulua täysin. Koulun henki tihkuu motivaatiota ja suuria tavoitteita.

Anni painottaa lukio-opiskelun tärkeyttä ”laiskotellen hoidettu koulu on kuin itselle asetettu miinakenttä”. Sihvosen mukaan koulussa kannattaa panostaa siihen mitä tekee, sillä joka päivä rakennamme omaa tulevaisuuttamme. ”Emme opiskele koulua, vaan elämää varten”, Anni muistuttaa.

Kysyimme Annilta, mikä sai hänet hakemaan Klassikkaan. Hän vastasi, että koulun hyvä maine ja uudet hienot tilat. Hän ei ole myöskään katunut hetkeäkään tuloansa Klassikkaan, sillä koulu on vastannut täysin hänen odotuksiaan. Koulussa häntä miellyttää eniten koulun yhteisöllisyys, viihtyvyys ja kansainvälisyys. Hän mainitsee myös koulun laajan ja hyvän kurssivalikoiman, joka on miellyttänyt häntä kaikin puolin. Anni kehuu myös opettajia, sillä hänen mukaansa koulussa on erilaisia ja hauskoja opettajapersoonia. Hänen yksi suosikki opettajistaan on liikunnan ja terveystiedon opettaja Helena Huuhka.

Kun kysyimme olisiko koulussa jotain parannettavaa, Anni miettii hetken ja vastaa sitten, että ”olisi mukavaa jos opettajat kohtaisivat oppilaat entistäkin enemmän yksilöinä ja omina persoonina”. Muuten hän on tyy-

tyväinen kouluun ja sen ilmapiiriin.

Pistimme Annin miettimään parasta muistoaan lukioajaltaan. Siihen saamme vastaukseksi, että ”vanhojentanssit olivat mieleenpainuvuin päivä”. Siitä pääsimmekin siihen, että mitä Anni aikoo lukion jälkeen. Hän on miettinyt, että olisi mukavaa opiskella yliopistossa joko kotimaassa tai ulkomailla. Eniten häntä kiinnostaisi opiskelu Tanskassa tai Ruotsissa. Se kertoo siitä, miten Klassikan ilmapiiri tosiaan tihkuu motivaatiota ja kunnianhimoa, sekä sitä miten koulu saa oppilaat tavoittelemaan unelmiaan.

Emilia Heiskanen ja Laura Holopainen

Soppaorjat koulun arjessa 1980-luvulla

Niina Huuskosen haastattelu

Niina Huuskonen, milloin kävit Klassikan?
– Aloitin lukion syksyllä 1981 ja kirjoitin ylioppilaaksi keväällä 1984

Miten sen ajan Klassikka eroaa nykyisestä Klassikasta? Tai onko yleensä eroja?

– Opiskelu tapahtui yhtenä luokkana, kuten peruskoulussakin. Oppitunnit kestivät 50 minuuttia ja välitunnit 10 minuuttia, jotka vietettiin ulkona. Aineita luettiin jaksoittain, mutta jaksojen päättyessä koeviikkoja ei ollut. Kokeita oli pitkin jaksoa enemmän ja vähemmän. Jos verrataan sitä aikaa, kun minä olin lukiossa ja tämän päivän lukiota, niin opiskelutahti on paljon tiiviimpää. Tänäpäivänä on paljon enemmän esitelmiä ja esseiden kirjoittamista. Yli 30 vuotta sitten tuntuu kuin lukiossa opiskelu olisi ollut helpompaa kuin nykyään.

– Jos Klassikan ulkoista olemusta verrataan, niin seinät ja portaat ovat säilyneet samana, mutta kaikki muu on muuttunut, esimerkiksi 80-luvulla syötiin luokissa ja soppaorjat kävivät hakemassa keittiöstä ruoat ja astiat eli ruokalaa ei ollut. Muuten sisustus on värikäämpää ja kodikkaampaa nykypäivänä.

Millainen yhteishenki oli?

– Luokassa oli hyvä yhteishenki, koska 3 vuotta opiskeltiin ja liikuttiin tiiviisti yhdessä. Yhteishenkeä lisäsi myös lukemattomat teinibileet, milloin kenenkin kotona ja ensimmäisen opintovuoden keväällä tehty luokkaretki 'aatteen maahan' eli silloisen Neuvostoliiton kaupunkiin Leningradiin (nykyinen Pietari).

Lempiopettajia? Opettaako samoja opettajia edelleenkin kuin ennen?

– Lempiopettajiani olivat äidinkielen opettaja Helka Nurmi, Ruotsin opettaja Pauli Ikonen, Saksan opettaja Anja Holopainen, liikunnan opettaja Hannele Isohella ja tietysti iki-ihana latinisti Timo Kovakoski.

– Sakari Svärd opetti pitkää matematiikkaa jo 1980-luvun alussa. Sisareni luokalla oli oppilas nimeltä Jouni Holopainen, joka toimii nykyään kuvataiteen opettajana Klassikassa.

Millaisia opetustyyplejä oli?

– Opetustyyplejä oli niin monia kuin opettajien, innostavia ja tyyliin 'EVVK'-tyylejä.

– Piirtoheitintä ja liitutaulua käytettiin paljon ja muistiinpanoja kirjoitettiin vihkoihin. Kaikki tieto haettiin kirjoista, internetiä ei tuolloin ollut.

Klassikan parhaat muistot

Emilia Malvila

Muistot ovat tärkeä osa elämäämme. Niiden avulla voimme pitää lähellä ne hetket, joista emme ole vielä valmiita päästämään irti ja jotka haluamme pitää mukana lopun elämäämme. Muistot kertovat, missä olemme olleet ja mitä olemme kokeneet. Kaikesta ympärillä olevasta tulee jonain päivänä muistoja, niin myös Klassikasta. Siksi päättin Klassikan syntymäpäivän kunniaksi palata ajassa taaksepäin ja selvittää, minkälaisia ovat opiskelijoiden ja opettajien parhaat muistot siitä.

Opiskelijoiden keskuudessa suurin osa hyvistä muistoista liittyivät Klassikalla järjestettyihin juhliin ja erikoisohjelmaa sisältäviin päiviin, kuten penkkareihin, ykkösten tervetuliaispäivään ja vanhojen tansseihin. Jotkut taas eivät keskittyneet harmaata arkea värittäviin juhlapäiviin, vaan pikemminkin pieniin onnellisiin hetkiin koulukavereiden kanssa. Moni muisti myös erityisen hyvin ensimmäisen päivänsä ja sen, kuinka he tapasivat ihmisiä, jotka tätä nykyä ovat tulleet heille läheisiksi.

Opettajat taas muistivat parhaiten Klassikan yhä vahvana esiintyvän avoimen ryhmähengen ja ystävällisyyden. Monen mieleenpainuvien kokemusten oli, kuinka kouluun tullessaan opettajat ja oppilaat toivottivat heidät vilpittömästi tervetulleeksi uuteen työpaikkaan ja varmistivat, että he tunsivat itsensä kotoisaksi. Lisäksi useat saivat jo heti ensimmäisestä työpäivästään lähtien tunteen siitä, että klassikalaiset oikeasti viihtyivät täällä. He myös muistivat erityisen hyvin jopa jo vuosia sitten

luokassa tapahtuneita hauskoja ja opettavaisia tilanteita.

Olivat muistot Klassikasta sitten minkälaisia vain, jokainen opiskelija ja työntekijä tulee varmasti muistamaan täällä vietetyt vuodet.

Olen selvittänyt jo opiskelijoiden ja opettajien parhaat muistot, mutta työni ei ole vielä ohi. Haastattelujen aikana aloin pohtia, mikä onkaan minun paras muistoni Klassikasta. Tämä kysymys osoittautuikin haastavammaksi, kuin uskoinkaan. Ihania muistoja on vain yksinkertaisesti liikaa ja niistä on vaikea valita yhtä parasta. Muistan paljonkin päiviä ja tilanteita, joita en voisi koskaan unohtaa. Muistan, kuinka tapasin ensimmäisen lukio-kaverini ja sen, kuinka liityin Non Solumiin. Muistan potkiaiset, penkkarit, vanhojen tanssit ja tietenkin sen, kun saavutin tavoitteeni ja korotin numeroita.

Mutta nyt olen päässyt sopuun ja päättänyt parhaan muistoni. Minun paras muistoni on Klassikka: kaikki mitä täällä on tapahtunut ja joka ikinen päivä, jonka olen täällä viettänyt, on osa yhtä suurta muistoa. Ja kuten moni opettaja on sanonut, täällä oikeasti viihtyy. Klassikka on paras koulu, jossa olen tähän mennessä opiskellut ja olen enemmän, kuin kiitollinen siitä, että olen päässyt tänne ja saanut kokea tämän. Siksi haluankin omistaa lämpimän kiitoksen tämän koulun opettajille, opiskelijoille ja henkilökunnalle. Kiitos, Klassikka.

Emilia Malvila

Lukioaika abin silmin

Ira Poimela

Valoisa kesä on vaihtunut pimeisiin syysiltoihin ja ensi viikolla syyskuukin vaihtuu jo lokakuuksi. Aika vain kulkee eikä sitä voi pysäyttää, vaikka kuinka välillä haluaisimme. Ajan pysäyttäminen olisi paikallaan monesti kaiken kiireen keskellä, jolloin tuntuu että aika vain häviää ja vuorokaudessa on liian vähän tunteja. Voisin väittää, että melkein jokainen lukiolainen on törmännyt tähän ongelmaan. Valitettavasti tämä ei kuitenkaan ole vain koululaisten ongelma vaan sitä esiintyy myös työssä käyvien ja jopa eläkeläisten keskuudessa. Todellisuudessa siis aika ei oikeasti katoa mihinkään vaan me vain elämme kiireisen yhteiskunnan ympäröimänä.

Tultuani reilu kaksi vuotta sitten lukioon kaikki oli erilaista kuin yläkoulussa. Kiire sai aivan uuden määritelmän ja ulottuvuuden. Jo ensimmäisten viikkojen jälkeen huomasin, kuinka erilaista koulunkäynti lukiossa oli. Koulutehtäviä alkoi kertyä toinen toistaan enemmän ja pian saattoikin huomata hautautuneensa tehtävien alle. Tuntui, että kurseilla paahdettiin niin kovaa eteenpäin, että puolet asioista meni aivan ohi. Myös satunnaiset kokeet sekä lyhyet koealueet saivat väistyä koeviikkojen ja 200-sivuisten alueiden tieltä. Menestystä ei saavutettukaan enää yhtä helposti kuin yläasteella, kun koealuetta ei voinut lukea viittä kertaa eikä kokeisiin ehtinyt lukea monia päiviä niin kuin ennen. Jos halusi menestyä, täytyi tehdä paljon enemmän töitä sen eteen, mutta onneksi kiireeseen tottui nopeasti.

Toisen vuoden alkaessa oltiin lähes samantilaisessa tilanteessa kuin ensimmäisenä syksy-

nä. Kiire sai taas uuden käsityksen. Tunneilla painettiin yhä kovempaa asioissa eteenpäin ja tehtävää oli vieläkin enemmän. Uusia asioita tuli toinen toisensa perään ja opittavaa oli tuplasti enemmän kuin aiemmin. Samalla asiat tietysti vaikeutuivat, mikä näkyi ainakin minulla heti numeroissa. Yleinen käsitys onkin, että lukion toinen vuosi, ja varsinkin kevät, on kaikista vaikein ja rankin. Ymmärrettäväähän se on, sillä kevättalvella tanssitaan vanhoja joihin on valmistuttu kuukausia stressin kera, useimmat käyvät autokoulua, aikuistutaan ja tullaan täysi-ikäisiksi, jonka myötä myös bileet ja baariviikonloput lisääntyvät helposti. Kaiken keskellä pitäisi jaksaa vielä käydä koulua ja opiskella lukion vaikeimpia asioita. Aivan kuin ei olisi jo muuten tarpeeksi rankkaa ja liikaa tekemistä.

Valehtelematta aikuistuminen vie paljon voimia, kun yhtäkkiä kaikki narut onkin omisissa käsissä ja kaikki vastuu siirtyy vanhemmilta itselle. Huomaamatta pitäisikin tietää kaikista aikuisten asioista, kuten veroista ja laskuista. Omien syntymäpäivieni lähestyessä minulle meinasi jopa iskeä pako kauhu – en olisi halunnut täysi-ikäiseksi. Pelkäsin ehkä hieman sitä aikuisten maailmaa, johon minua oltiin vastusteluista huolimatta työntämässä. Toisaalta aikuisuutta tietysti odottaa, koska silloin saa mennä minne haluaa ja juuri silloin kuin siltä tuntuu ja tehdä lähes mitä haluaa eikä aina tarvitse olla kysymässä lupaa vanhemmilta. Silloin tuntee itsensä vapaaksi, mutta samalla se on hyvin pelottavaa. Minulla oli silloin ja on välillä vieläkin luvaton olo, jos teen jotain mitä saan nykyisin tehdä täysin luvallisesti. Ehkä ajatukseen kuitenkin

pikkuhiljaa tottuu.

Viimeistä vuotta aloittaessani, tänä syksynä, minulla oli todella kummallinen, jollain tavalla tyhjä olo. Yhtäkkiä jäljellä olikin vain kolme jaksoa lukiota. Mihin koko lukioaika on oikein kadonnut? Tämä puolitoista kuukautta on ollut aikamoista haipakkaa ja aika on joutunut entistä enemmän kortille. Viimeisenä vuotena joutuu oikeasti pohtimaan asioiden tärkeysjärjestystä ja laittamaan vähemmän tärkeät asiat hetkeksi sivuun. On pakko yrittää opiskella ja valmistautua siihen, johon olemme koko lukioaikamme tähdänneet eli ylioppilaskirjoituksiin. Siellä meidät laitetaan todelliseen testiin, jossa kurssikokeet jäävät todellakin toiseksi. Kirjoituksia ei kuitenkaan kannata pitää täydellisenä päämääränä, koska tarkoituksemmehan on valmistua lukiosta ja saada valkolakki päähämme yleissivistävän opetuksen merkikisi kevätjuhlapäivänä.

Nyt syksyn kirjoitukset ovat ohi ja useimmilla meistä abeista on reilusti alle 100 päivää koulua jäljellä. Pian huomataankin, että vietetään penkkareita ja pääsemme kuukauden lukulomalle valmistautumaan viimeiseen koi-

tokseen lukiourallamme. Mutta entäs sen jälkeen? Osalla on selvänä mielessä, mitä lukion jälkeen tapahtuu, mutta osa etsii vielä itseään vailla seuraavaa kohdetta. Itseäni hie- man kauhistuttaa ajatus lukion päättymisestä sekä Klassikasta luopumisesta. Itse kuulun myös niihin, jolle jatko ei ole päivän selvä asia. Minulla on kyllä unelma ja tiedän täysin minne alalle aion suunnata, mutta se milloin ja mistä löydän itseni opiskelemasta on eri asia. Sanotaan, että mikään ei ole niin varmaa kuin epävarma tällä hetkellä. Onneksi on vielä muutama kuukausi aikaa puntaroida eri vaihtoehtoja ennen kuin täytyy hakea kouluihin. Näin kokeneempana abina voin sanoa kaikille ykkösille, että käykää mahdollisimman paljon kursseja ekoina vuosina, sillä se helpottaa teidän elämääänne abivuonna ja kakkosille, että koittakaa jaksaa opiskella ensi keväänä, vaikka motivaatio olisikin hukassa ja olisi paljon parempaa tekemistä kuin pönttää sekä valmistautukaa ylppäreihin huolella ja aloittakaa lukeminen tarpeeksi ajoissa, jotta välttytte lisästressiltä!

Ira Poimela

Olin aina yhtä pihalla

Aki Hurulan haastattelu

Kuva 6: Aki Hurula

1. Miksi juuri valitsit Klassikan, kun hait lukioon?

"Koulu oli juuri uusittu ja johon omat arvosanat riittivät. Lukiolla oli myös hyvä maine, joten valinta oli helppo", kertoo Aki.

2. Millä vuosiluokalla olit?

- 08 A

3. Ryhmänohjaaja?

- Inka Kokkonen

4. Mikä oli Klassikassa parasta silloin?

"Loistavat olosuhteet opiskeluille ja paljon hyviä kavereita ympärillä. Tiivis Klassikan henki! Opetus oli parasta mahdollista ja autettiin opinnoissa eteenpäin pienistä hankaluuksista huolimatta", muistelee Aki.

5. Mielenpide tietokoneiden käytöstä opiskelussa?

"Tietojenhaussa ehdotonta ja ehkä nykypäivän opiskelussa oikein toimivaakin, toki itse tykkäsin kirjoittaa käsin, jolloin isolla käsialalla sai lyhyen ja ytimekkään tekstin täyttämään vaaditun sivumäärän."

6. Mitä mieltä olet sähköisestä ylioppilaskokeesta?

"Kuulostaa hurjalta, mutta kehitys kehittyä ja se on nykypäivää", toteaa Aki.

7. Millainen oli Klassikan yhteishenki sinun aikanasi?

"HUIPPU! Viihdyin Klassikassa. Oli vanhat tutut kavereita paljon uusiakin opiskelukave-

reita, aina löytyi seuraa pitkienkin päivien ratoksi!”

8. Oliko Klassikassa kioskia silloin?

”Ei muistaakseni.”

9. Omia muistoja Klassikasta?

”Pitkän matikan taistelut aina ykköskurssin jälkeen, olin aina yhtä pihalla, olipahan opettajilla ainakin hauskaa. Sama myös englannin opiskeluissa, onneksi olen hyvä puhumaan, niin pitkälle ollaan selvitty! Välituntisin pe-

lailut porukassa lukuisten eri pelien parissa, vain parhaat muistettiin. Myös vanhojen tassist ja penkkarit ovat aina parhaissa muistoissani! Klassikka tarjosi paljon positiivisia muistoja aina palautuspäivien epäonnistumisia myöten...”

10. Neuvoja 1. opintovuoden opiskelijoille opiskeluun?

”Opiskele itseäsi varten ja nauti opiskelutovereidesi seurasta! Osaa iloita onnistumisista, jopa pienimmistäkin sellaisista! :)”

Mika Hurula

Kyllä Klassikasta voi maailmalle ponkaista

Pilvi Blom, San Francisco, USA

Tulin San Franciscon auringon alle haastattelemaan siskoani Tuulia, jonne hän lähti Klassikan antamin eväin kokeilemaan siipiään Au Pairina. Hän tuli opiskelemaan Klassikkaan vuonna 2013 oltuaan ensin vuoden lyseolainen. Keväällä 2015 hän valmistui Klassikasta, eikä ole hetkeäkään katunut päätöstään vaihtaa koulua.

Ainoat odotukset, jotka hänellä oli koulua vaihtaessaan, olivat, että tämä paikka olisi hiukan eläväisempi ja yhteisöllisempi kuin edellinen. Nämä oletukset toteutuivatkin oletuksien mukaan. Klassikan juhlat, tilaisuudet ja tapahtumat, etenkin omat tärkeät päivät kuten valmistujaispäivä, penkkarit ja vanhojen tanssit ovat mahtavia muistoja Klassikasta.

Mieluisimpia oppiaineita olivat englanti, psykologia, ja osa kemian kursseista. Kirjoituksiin hän valitsi näistä englannin ja kemian, ja niiden lisäksi ruotsin, pitkän matematiikan, biologian ja tietenkin äidinkielen. Kirjoitusten tuloksiin Tuuli on tyytyväinen, vaikka kaksi ainetta jäikin pisteen päähän paremmasta arvosanasta.

Lopuksi Tuuli haluaisi kehottaa kaikkia opis-

kelemaan kunnolla alusta asti, ja ottamaan sekä hyödyn että ilon irti kaikesta. "Kyllä Klassikasta voi maailmalle ponkaista", hän tokaisee.

Kyllä Klassikasta voi maailmalle ponkaista

Pilvi Blom

Kysymyksiä ja keskustelua 9.11.

Piispantarkastus Klassikalla

Piispan vierailu Kuopion klassillisella lukiolla

Salissa kävi kohina 9.11. Paikalle kokoontui likimain 300 oppilaan joukko paneeliluontoiseen piispantarkastukseen. Kyseessä on vanha perinne, jossa piispa kiertää seurakunnan tarkoituksena tiedustella, mitä alueella asuville henkilöille kuuluu. Klassikalla tämä tarkoitti keskustelua, piispa Jari Jolkkosen kanssa, johon myös oppilaat pääsivät osallistumaan.

Kysymyksiä kysyttiin kaiken kaikkiaan noin 12, joiden aiheet olivat laidasta laitaan tasarvoisesta avioliittolaista lempisupersankariin. Saimme tietää esimerkiksi, mitkä ovat piispan työtehtäviä, tai mitä me nuoret pystymme tekemään köyhien hyväksi.

Alussa oli vuorossa kysymys piispan tyypillisestä työpäivästä. Vastauksena se, ettei sellaista ole, vaan päivien toimenkuva vaihtelee. Usein aikaa kuluu kokouksissa, ongelmia ratkaistaessa, siulunhoidossa tai yrittäjien kanssa veljeiltäessä. Parhaiksi asioiksi työssään piispa luki sen, kun riitaisilla työpaikoilla saadaan sopu tai päädytään ratkaisuun, kun ihmisellä on suru.

Arkisista kysymyksistä siirryttiin nopeasti ajankohtaisiin aiheisiin, joita olivat tasavoinen avioliittolaki, maahanmuutto, leipäjonot ja valtion leikkaukset. Piispa totesi tasaveroiseen avioliittolakiin liittyneeseen kysymykseen, että asioista on keskusteltava rauhallisesti. Mielipiteitä on paljon. Esille otettiin ajan kuluessa syntyneet, ehkä jopa kä-

tännön, perinteet, jotka ovat muovanneet nykyistä mallia sellaiseksi, kuin se on.

Seuraavaksi puhuttiin pakolaiskriisistä, johon nuoret saivat sanoa omat mielipiteensä. Kirkon vastuusta pakolaiskriisistä piispa totesi kirkon omaavan osavastuun asian hoitamisesta. Kun resurssit eivät muilla toimijoilla riitä, kirkko auttaa parhaansa mukaan. Kun kysymme mielipidettä leipäjonoista, oli vastaus se, että leipäjonot ovat merkki siitä, kuinka Suomi on epäonnistunut tehtävässään. – Kaikilla täytyisi olla mahdollisuus kotiin ja ruokaan.

Ihmisten tulisi tiedostaa myös köyhät ja antaa myötätuntoa sekä ymmärrystä, sillä se on vähintäänkin, mitä voimme tehdä toiselle, – jakaa toisen taakka hetken aikaa. Opiskelijat ehdottivat seurakunnalle parempia tapoja olla yhteydessä nuoriin. Ehdotuksia olivat muun muassa sosiaalisen median käyttäminen ja erilaiset tapahtumat.

Nykyaikaisen maailman suurimmaksi ongelmaksi osoittautui itsekkyyys, valtion leikkaukset kehitysapurahoista harmillisiksi ja usko Jumalaan ilon ja kiitoksen sävyttämäksi.

Ja lempisupersankari ei ainakaan löydy iltalehden otsikoista. Tapahtuma päättyi lähettämisen sanoihin, ja opiskelijat riensivät tunneilleen, ehkä mielissään uusia ajatuksia.

Noora Heiskanen

<https://klassikka.kurssi.tv/permalink/v1253cbb39a415h9dood/>

Klassikan matematiikkaa

Siiri Koutola

Ihmisen sydämen syke on aina erittäin yksilöllinen ja se voi vaihdella jopa välillä 60-100 bpm (beats per minute = lyöntiä minuutissa). Terveellä ihmisellä tyypillinen leposyke on 60-80 bpm, mutta esimerkiksi kestävyysurheilijoilla se voi olla alhaisempikin. Sydämenlyöntien arvioinnissa on siis pakko käyttää keskiarvoja, koska kaikkien klassikkalaisten sydämenlyöntien mittaus olisi erittäin haastavaa.

Ottaisin koehenkilöiksi neljä oppilasta: kestävyysurheilevat tyttö ja poika, sekä kaksi urheilua harrastamattomat tyttö ja poika. lällä tai luokka-asteella ei ole merkitystä. Pyytäisin heitä kokonaisen noin kuusituntisen koulupäivän ajan pitämään sykemittaria, joka mittaa sykkeen koko päivän aikana.

Laskisin oppilaiden sykemittareiden antamien keskimääräisten leposykkeiden keskiarvot. Tämä luku on oletettavasti jotakin välillä 60-80. Kertoisin tämän luvun kuusituntisen koulupäivän minuuttimäärällä. Tästä saisin keskimääräisen arvion sydämenlyönneistä koulupäivän aikana.

Kertoisin tämän luvun kaikkien klassikkalaisten määrällä.

Esimerkiksi:

Oppilaiden keskimääräisten leposykkeiden keskiarvo kuusituntisena koulupäivänä on 70 bpm.

Tunnissa on 60 minuuttia.

Yhden klassikkalaisen sydämenlyönnit:

$$70 \times 60 \times 6 = 25\,200$$

Kuopion klassillisessa lukiossa on noin 600 opiskelijaa.

Kaikkien klassikkalaisten sydämenlyönnit:

$$600 \times 25\,200 = 15\,120\,000$$

Vastaus: Klassikkalaisten sydämet lyövät koulupäivän aikana noin 15 120 000 kertaa.

*Klassikkalaisten sydämet
lyövät koulupäivän aikana
noin 15 120 000 kertaa.*

Kasper Riihimäki

Lähteet:

https://fi.wikipedia.org/wiki/Syd%C3%A4men_syke¹

https://fi.wikipedia.org/wiki/Kuopion_klassillinen_lukio²

Ahkera klassikkalainen käy pitkän matematiikan pakollisia kursseja lukion aikanana 10, syventäviä kolme sekä kaksi kertauskurssia, eli 15 kurssia. Yhteen kurssiin sisältyy noin 20 opituntia.

Kuinka paljon tehokasta työskentelyaikaa menee koko lukion aikana hukkaan, kun tämä ahkera klassikkalainen kuitenkin myöhästyy joka matematiikan tunnilta yhdellä minuutilla? 15

¹https://fi.wikipedia.org/wiki/Syd%C3%A4men_syke

²https://fi.wikipedia.org/wiki/Kuopion_klassillinen_lukio

* 20 min = 300 min = 5 h

Jos tämä klassikkalainen teroittelee lisäksi kyniään toisen minuutin, kuluu aikaa hukkaan jo 10 tuntia. Jos ajatukset tunnin aikana karkaisivat vielä muutamaksi hetkeksi matematiikan ihmeellisestä maailmasta esimerkiksi viikon ruokalistan pohdiskeluun niin, että viisi minuuttia on jo tunnista kulunut hukkaan, vuosien aikana siitä kertyy 25 tuntia, eli yli vuorokausi!

Entä jos kaiken tämän lisäksi flunssa pääsee yllättämään joka kurssilla,

ja ahkeran klassikkalaisen on jätettävä kaksi 75 minuutin oppituntia välistä?

$15 * 18 * 5 \text{ min} + 15 * 2 * 75 \text{ min} = 3600 \text{ min} = 60 \text{ h} = 2,5 \text{ vuorokautta}$

Ylioppilaskokeiden kynnyksellä tämän ahkeran klassikkalaisen

toivoessa, että matikasta olisi vielä edes yksi kertauskurssi voin hänen

suureksi ilokseen todeta että

$3600 \text{ min} / 75 \text{ min} = 48 \text{ oppituntia}$ eli hänellä on lukion aikana kulunut yli

kahden matematiikan kurssin verran aikaa laiskotteluun!

Siiri Koutola

Runoja Klassikasta in English

Rosa Laitinen

Known
Learned
Advanced
Safe
Strong
Incredible
King-sized
Kind
Amazing
-klassikka

Tiia Siikanen

Klassikka

The Masterpiece in the Universe of
Education

You're the best of all,
the king of schools,
the source of information
and inspiration.
You're the place I find my ideas.
You're the father of studying,
the cradle of learning.
You're attractive and sporty,
manysided and accepting.
You can handle everything.
The world of maths and physics,
the universe of science and chemistry.
Nothing's impossible to you.
You can explain all the mysteries
of psychology and philosophy,

the grammar of languages
and the perspectives of art.
All the chords and notes of music
and all the declensions of finnish words.
I'd be lost without you.
You're my guide and my leader,
You build my way to life and freedom.

Pinja Pöllänen

Taas yksi vuosi kuluu,
Klassikassa opiskelu sujuu
Vuosia on opetusta saatu
ja varmaa on opetuksen laatu
Ei koulua parempaa
kuin meidän Klassikkamme
Pian taas lunta sataa saa
sitten kevätauringosta nauttikaamme
Vuodet kuluvat, Klassikka on ja pysyy
Onnittelut Klassikalle,
lukioista parhaimmelle

Another year passes by
So fast the times fly
Many people has Klassikka taught
And great results brought
There's no better school than our own
Soon the snow may fall
then shall the spring sun shine upon us all
Years pass, Klassikka stays
Congrats to Klassikka,
the best school of all

Rosa Laitinen

Ylistysrunoja Klassikalle!

Opiskelijoiden runoja

Kuussataa opiskelijaa ja nelkytä opettajaa,
mut rehtorina häärii Sormusen Jukka
toiset huolehtii rahoistaan mut Jukka koulus-
ta rakkaastaan
pitkä on tie ollut viipurista asti, mut viimein
on kasvettu lukioksi mahtavaksi
syystä kaupungin kasvun takia rakennettu, ja
kunnan varoilla rahoitettu
ennen majailtiin nurkissa muiden, silti nyky-
ään johtava koulu lukioden
tilastollisesti koulu kovin kuopion, se keskiar-
vorajastakin jo huomaa
on tapahtumia ja tempauksia lystikkäitä, ja
porukkaa ystävällistä monenmoista
kolmetoista kertaa kovempi kuin kukaan, sen
hengestä klassikan huomaa
joillekin riittää vähän – toisille ei mikään,

mut klassikassa kaikkien puolia pidetään
kato olan yli ketä kävelee siel, ne on urluja
klassikan tien

On täällä opiskellut professoreita, kirjailijoita
ja jääkiekonpelaajia jonoksi asti
mainitakseni Kapasen, Korhosen ja Hauta-
mäen Matin.

opiskelumahdollisuudet parhaimmat latinasta
matikkaan ja robotiikkaan asti

3D- tulostimista ja pelituoleista Jukkaa voi
kiittää, välitunneille tekemistä kyllä riittää
ei mikään koulu paikallaan polkeva, vaan ny-
kyajan ihmeitä tukeva
Sormusen johdolla maailman maineeseen tu-
leva.

Aarne, Jaakko ja Teemu

Sinä suuri ja mahtava Klassikka

Essi, Hanna, Virpi ja Hanna

Sinä suuri ja mahtava Klassikka, olet meil-
le kuin toinen koti.

Vaikka opet täällä ei nalkuta, on silti täällä
aina hyvä roti.

Vaikka jo 75-vuotta olet, silti vanhuuden vai-
voja et pode.

Teknologian kärjessä ollaan, eikä taso putoa
koskaan nollaan.

Huippuoppilaita täällä olemme kaikki, tänne
ei pääse kutosen Maikki.

Klassikan henki on ainutlaatuinen, ilo tulla
kouluun on joka aamuinen.

Onnea haluumme toivottaa sulle, toivon et
parhaat kolme vuotta annat mulle.

Essi, Hanna, Virpi ja Hanna

On Klassikka hieno paikka

Emilia, Valma ja Säde

On Klassikka hieno paikka
aika moderni vaikka
se täyttää 75 vuotta
älä huolehdi suotta
On täällä opiskelu upeaa
aivan naurattamaan rupeaa
tapaa uusia kavereita
eikä satu haavereita
koska täällä hyvä on olla

aina odottaa nautinnolla
kun aloittaa uutta päivää
ei ole huolen häivää
Täällä ollaan loppuun asti
iloisesti,
taitavasti
Paljon onnea Klassikalle
lukiolle oikealle!
Emilia, Valma ja Säde

Terve sielu terveessä ruumiissa

Joonas, Eetu ja Juho

Terve sielu terveessä ruumiissa.
Harvoin ruumiillistuu yhdessä koulussa,
mutta Klassikkaa poikkeukseksi
voi kutsua.
Liekö parempaa paikkaa saada koulutusta.
Opettajat ovat asiantuntevia.

He tarjoavat oppimiseen päivittäin iloa.
Pitkä historia, valoisa tuleva.
Hyvältä näyttää niin olematon kuin oleva.
Vaikka talvi tarjoaa päivätöntä yötä,
Klassikka valaisee koulutyötä.

Joonas, Eetu ja Juho

Toimitus

Päätoimittaja:

Sofia Kontro

Toimittajat:

Jemina Honkanen

Veera Kärkkäinen

Petra Komppula

Sara Komulainen

Emilia Malvila

Annika Sopo

Noora Heiskanen

Viliina Heikkinen

Mika Hurula

Ira Poimela

Vierailevat toimittajat:

Klassikan etäpäivän freelancerit

Tekniikka ja taitto:

Oliver Kuustonen

oqstone+nonsolum@gmail.com³

Ohjaus ja avustus:

Henna Hämynen

henna.hamynen@kuopio.fi⁴

Anu Jylhäsalmi

anu.jylhasalmi@kuopio.fi⁵

Klassikan Non Solum -julkaisut⁶

³oqstone+nonsolum@gmail.com

⁴henna.hamynen@kuopio.fi

⁵anu.jylhasalmi@kuopio.fi

⁶<https://klassikka.onedu.fi/web/non-solum-julkaisut-2014-2015/>

<https://klassikka.kurssi.tv/perma->

<link/v1253cc3cb0d5hbdvot1/>